

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 17Er/6539/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5710215871
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Janotová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2023:5710215871.3

Uznesenie

Okresný súd Martin v exekučnej veci oprávneného: ENOMIL s. r. o. v likvidácii (do 24.01.2019 podnikajúci pod obchodným menom Getfin s.r.o.), so sídlom Stavbárska 5178/42, 821 07 Bratislava - mestská časť Vrakuňa, IČO: 46 371 265, proti povinnému v rade 1/: Z. L., G.. XX.XX.XXXX, XXX XX I. Š. Č.. XXX a povinnému v rade 2/: B. L., G.. XX.XX.XXXX, XXX XX I. Š. Č.. XXX, o vymożenie uloženej povinnosti vo výške 13.681,87 € s príslušenstvom, trov predchádzajúceho konania a trov exekúcie, taktó

rozhodol:

I. Súd exekúciu **z a s t a v u j e** .

II. Súdnemu exekútorovi **t r o v y n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 23.12.2010 doručil súdny exekútor JUDr. Július Rosina Okresnému súdu Martin žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe návrhu právneho predchodcu oprávneného zo dňa 10.12.2010, spolu s exekučným titulom, Zmluvou o úvere č. 92646 zo dňa 24.08.2009 (ďalej len „Zmluva o úvere“), Dodatku č. 1 k Zmluve o úvere zo dňa 22.09.2009, Splátkový kalendár k úverovej zmluve č. 92646 zo dňa 24.08.2009, Formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 24.08.2009, rozhodnutie Okresného súdu Martin č. k. 7C 284/2010 - 202 zo dňa 20.02.2012 a rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/242/2012 - 237 zo dňa 30.07.2012.

2. Okresný súd Martin poverením č. 5506 111530 zo dňa 19.10.2015 poveril súdneho exekútora JUDr. Júliusa Rosinu vykonaním exekúcie v prospech oprávneného na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Najvyšší rozhodcovský súd, a.s., Bratislava sp. zn. NRS 389/10 zo dňa 23.11.2010 (ďalej len „Rozhodcovský rozsudok“), v spojení s rozsudkom Okresného súdu Martin č. k. 7C 284/2010 - 202 zo dňa 20.02.2012 a s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/242/2012 - 237 zo dňa 30.07.2012.

3. Dňa 26.04.2017 bol tunajšiemu súdu doručený Návrh povinných na zastavenie exekúcie zo dňa 10.04.2017, v ktorom ako dôvod zastavenia exekúcie uvádzajú, že exekučným titulom v danej veci je rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Najvyšší rozhodcovský súd, a.s., Bratislava sp. zn. NRS 389/10 zo dňa 23.11.2010 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Martin č. k. 7C 284/2010-202 zo dňa 20.02.2012 a s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/242/2012 - 237 zo dňa 30.07.2014, pričom k rozhodcovskému rozsudku povinní uvádzajú, že tento je ako exekučný titul materiálne nevykonateľný, rozhodcovská doložka v zmluve o úvere č. 92646 zo dňa 24.08.2009 bola v čase jej uzatvorenia neprijateľnou zmluvnou podmienkou a ako taká bola od počiatku neplatnou a absenciu takejto vlastnosti považujú povinní za neodstrániteľnú prekážku brániacu vo vykonávaní exekúcie. V Návrhu na zastavenie exekúcie povinní poukázali na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, konkrétne na rozsudok sp. zn. 3 Cdo/164/1996 z 27. januára 2007 publikovaný v Zbierke stanovísk a rozhodnutí č. R 58/1997 a na smernicu Rady

č.93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. V návrhu na zastavenie exekúcie povinní ďalej uvádzajú, že zastávajú názor, že ak rozhodcovská doložka nebola osobitne spotrebiteľom vyjednaná, ale vyplýva zo štandardnej zmluvy, a teda zo vzťahu fakticky nerovnovážneho, obavu, že slabšia strana si svoj osud v závažnej veci akou je prípadný neskorší rozhodcovský proces, nedokáže náležite naplánovať, sú plne na mieste. Povinní poukazujú tiež na to, že rozhodcovská doložka v predmetnej veci, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom. Rozhodcovskú doložku si povinní osobitne nevyjednali a nemali na výber vzhľadom na jej splnenie s ostatnými štandardnými podmienkami. Povinní mohli zmluvu len ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu ak ho vyvolal oprávnený ako prvý. Zmluva, v ktorej bola vymedzená rozhodcovská doložka, bola dopredu formulovaná ako tlačivo, kde povinní nemali žiadnu možnosť sa na jej formulovaní podieľať. Na základe uvedeného povinní navrhujú, aby súd exekúciu zastavil.

4. Dňa 05.06.2017 bol tunajšiemu súdu súdnym exekútorom postúpený Návrh povinných na zastavenie exekúcie zo dňa 21.04.2017, ktorého znenie je totožné s Návrhom povinných na zastavenie exekúcie zo dňa 10.04.2017, ktorý bol súdu doručený dňa 26.04.2017.

5. Dňa 20.07.2017 bol súdu predložený Návrh povinných na odklad exekúcie zo dňa 17.07.2017, pričom ten istý návrh povinných bol súdu postúpený aj súdnym exekútorom dňa 14.08.2017 a Okresným úradom Martin, katastrálnym odborom dňa 24.07.2017.

6. Výzvou zo dňa 23.06.2023 súd vyzval súdneho exekútora na vyúčtovanie trov exekúcie. Podaním zo dňa 28.06.2023 oznámil súdny exekútor súdu, že nežiada priznať trovy exekúcie.

7. Podľa ust. § 243h ods. 1 Exekučného poriadku v platnom znení ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

8. Vzhľadom na vyššie uvedené zákonné ustanovenie s prihliadnutím na znenie ust. § 243i až § 243k súd posudzoval exekučné konanie podľa ustanovení Exekučného poriadku v znení do 31.03.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“).

9. Podľa § 57 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným.

10. Exekučným titulom v prejednávanej veci je rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Najvyšší rozhodcovský súd, a.s., Bratislava sp. zn. NRS 389/10 zo dňa 23.11.2010, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Martin č. k. 7C 284/2010 - 202 zo dňa 20.02.2012 a s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/242/2012 - 237 zo dňa 30.07.2012. Rozhodcovský súd si pri vydávaní exekučného titulu odvodil svoju právomoc v danej veci konať a rozhodnúť od rozhodcovskej doložky obsiahnutej v Zmluve o úvere.

11. Zákomom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34). Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv.

12. Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

13. Podľa čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek

tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

14. Podľa čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

15. Podľa čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 ods.2.

16. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

18. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

20. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

21. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

22. Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

23. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

24. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

25. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

26. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

27. Pri existencii rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu v spotrebiteľských veciach súd skúma, či rozhodcovskému orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, bola daná právomoc vo veci konať a či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy.

28. Rozhodcovským rozsudkom predloženým v tejto exekučnej veci ako exekučný titul, vydaným Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Najvyšší rozhodcovský súd, a.s., Bratislava sp. zn. NRS 389/10 zo dňa 23.11.2010 bola povinným uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 14.107,95 € spolu so zmluvnou pokutou 15% ročne zo sumy 14.061,42 € od 26.03.2010 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 238,33 € od 25.09.2009 do 23.11.2009, zo sumy 238,33 € od 25.10.2009 do zaplatenia, zo sumy 238,33 € od 25.11.2009 do zaplatenia, zo sumy 238,33 € od 25.12.2009 do zaplatenia, zo sumy 238,33 € od 25.01.2010 do zaplatenia, zo sumy 238,33 € od 25.02.2010 do zaplatenia, zo sumy 12.869,82 € od 26.10.2010 do zaplatenia a nahradiť trovy konania v sume 805,84 € s DPH a trovy právneho zastúpenia vo výške 740,06 € s DPH, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

29. Rozhodnutím č. k. 7C 284/10 zo dňa 21.04.2011 Okresný súd Martin zamietol návrh navrhovateľky - povinný v rade 1/, ktorým sa navrhovateľka domáhala, aby súd zrušil Zmluvu o úvere, z dôvodu, že pri uzatváraní Zmluvy o úvere bola uvedená do omylu. V dôsledku odvolania navrhovateľky - povinný v rade 1/ Krajský súd v Žiline rozhodnutím č. k. 5Co 287/2011 zo dňa 24.10.2011 zrušil rozhodnutie Okresného súdu Martin č. k. 7C 284/10 zo dňa 21.04.2011 a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pričom v zrušujúcom rozhodnutí okrem iného uviedol, že na daný právny vzťah sa vzťahuje režim Zákona č. 258/2001 Z. z., a to § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu a Krajskému súdu v Žiline sa javí, že zakotvené zmluvné podmienky boli stanovené prostredníctvom vopred formulovaných podmienok, ktoré jednoznačne určil veriteľ bez toho, že dlžník sa tiež mohol podieľať na ich formulovaní. Krajský súd v Žiline v rozhodnutí ďalej uviedol, že nie je jasné, prečo má dlžník, t. j. navrhovateľka - povinný v rade 1/ platiť ďalšie paušálne náklady vo výške 1,33 € mesačne z istiny úveru, ktoré sú už vyjadrené v ročnej percentuálnej miere nákladov a zároveň uviedol, že považuje úrok z omeškania za neuhradené splátky 0,3 % denne z dlžnej sumy alebo jej časti, t. j. 109,5 % ročne za úrok úžernícky, opodstatnenie nemá ani zmluvná pokuta pri predčasnej splatnosti úveru vo výške 15 % ročne zo súčtu dlžnej sumy nesplatennej istiny a dohodnutého navýšenia. Následne rozhodol Okresný súd Martin rozhodnutím č. k. 7C 284/10 -202 zo dňa 20.02.2012, v ktorom určil, že zmluvné podmienky, ktorými bola určená výška paušálnych nákladov 1,33 € mesačne z istiny úveru, úrok z omeškania za neuhradenú splátku 0,3 % denne z dlžnej sumy alebo jej časti a zmluvná pokuta pri predčasnej splatnosti úveru vo výške 15 % ročne zo súčtu dlžnej sumy nesplatennej istiny a dohodnutého navýšenia počnúc prvým dňom po dni, ktorým sa úver stal predčasne splatným sú neprijateľné a Krajský súd v Žiline rozhodnutím č. k. 5Co/242/2012 -237 zo dňa 30.07.2012 rozhodnutie potvrdil.

30. Platnosťou rozhodcovskej doložky obsiahnutej v Zmluve o úvere vyhotovenej vo vopred dodávateľom pripravenej formulárovej podobe a skutočnosťou, či sa dlžník mohol podieľať na jej formulovaní, teda skutočnosťou či rozhodcovská doložka bola výsledkom individuálnych dojednaní zmluvných strán sa súd v konaní č. k. 7C 284/10 nezaoberal.

31. Preskúmaním súdneho spisu súd zistil, že predmetom rozhodcovského konania bol nárok oprávneného vyplývajúci zo Zmluvy o úvere. Spolu s Rozhodcovským rozsudkom bola súdu predložená aj Zmluva úvere obsahujúca v ČL. XV. - Záverečné ustanovenia, v bode 10. rozhodcovskú doložku uzatvorenú podľa zákona č. 244/2002 Z.z., v znení : „ Všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy o úvere, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmenky zabezpečujúcej túto úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené a) pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Najvyšší rozhodcovský súd a.s., ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde, b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky.

32. Preskúmaním Zmluvy o úvere súd zistil, že táto je typickou spotrebiteľskou zmluvou, na ktorú sa vzťahujú normy spotrebiteľského práva. Zmluvnými stranami sú dodávateľ spoločnosť FINANCREAL s.r.o. - právny predchodca oprávneného, ktorej predmetom činnosti je aj poskytovanie pôžičiek a úverov nebankovým spôsobom, teda koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom sú povinní v rade 1/ a 2/, teda subjekty, ktoré pri uzatváraní a plnení zo spotrebiteľskej zmluvy nekonajú

v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Súd považuje za preukázané, že povinní v rade 1/ a 2/ majú v danom vzťahu vzniknutého z uzavretej zmluvy postavenie spotrebiteľov.

33. Keďže Zmluva o úvere, ktorej súčasťou je rozhodcovská doložka, bola uzatvorená ešte pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného od 02.04.2010, súd posudzoval jej platnosť podľa zákona č. 258/2001 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov účinného ku dňu podpisu Zmluvy o úvere.

34. Preskúmaní Zmluvy o úvere dospel súd k záveru, že rozhodcovská doložka, ktorá bola obsiahnutá v Zmluve o úvere vyhotovenej ako vopred pripravený formulár, nebola dojednaná individuálne. Individuálnosť vyjednaní spočíva v prvom rade v preukázanej možnosti spotrebiteľa ovplyvniť znenie formulárovej zmluvy, resp. jej príloh, v tomto prípade Zmluvy o úvere, ktoré spotrebiteľovi predkladá dodávateľ.

35. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 M Cdo 9/2012 zo dňa 16. januára 2013, rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán, pričom slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. Občiansky zákonník v ustanovení § 53 ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia nepovažuje také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. V prípade nepreukázania opaku zo strany dodávateľa zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Opak v tomto prípade dodávateľ súdu nepreukázal, nakoľko povinný nemohol ovplyvniť obsah vopred pripravenej Zmluvy o úvere, ktorá je formulár. Rozhodcovská doložka naformulovaná a obsiahnutá v Zmluve o úvere predstavuje zásah do práv spotrebiteľa, ktorý jej obsah ovplyvniť nemohol.

36. Predpokladom pre záver, že nejde o individuálne dojednanie je stav, ak zmluvné podmienky v dokumentoch predložených spotrebiteľovi, boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je aj tento prípad. Zmluvu o úvere, v ktorej je obsiahnutá rozhodcovská doložka, dodávateľ predložil klientom pripravené vopred bez možnosti ich zmeny, a teda nemožnosti individuálneho dojednaní. Preto súd rozhodcovskú doložku obsiahnutú v Zmluve o úvere v zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyhodnotil ako formulárovú a neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je v neprospech spotrebiteľa.

37. Dôkazné bremeno na preukázanie toho, že rozhodcovská doložka bola medzi účastníkmi dojednaná individuálne, spočívalo na strane dodávateľa, teda oprávneného, ktorý dôkazné bremeno neunesol.

38. Zmluvná podmienka, ktorá nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná, a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil v rozhodcovskom konaní, bráni tomu, aby rozhodcovský rozsudok, ktorý bol vydaný na návrh dodávateľa na jej základe, mohol byť spôsobilým exekučným titulom a tým aj podkladom pre vykonávanie exekúcie.

39. Súd nepopiera, že rozhodovanie sporov v rozhodcovskom konaní je alternatívnou možnosťou k súdnemu konaniu, avšak ak je spotrebiteľ nútený podrobiť sa v zmysle rozhodcovskej doložky rozhodnutiu rozhodcovského súdu, ktorý je určený veriteľom vopred vo formulári predtlačenej zmluvy, nemožno hovoriť o individuálne dojednanej podmienke spotrebiteľskej zmluvy.

40. Ústavný súd SR v rozhodnutí IV.ÚS 55/2011 z 24.02.2011 zaujal stanovisko, že pokiaľ súd vyslovil názor, že rozhodcovská doložka, ktorá znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom, ak dodávateľ pred spotrebiteľom podal žalobu na rozhodcovskom súde, je neprijateľná a prieči sa dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom, resp. že rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle ust. § 52 a nasl. OZ za použitia ich výkladu v súlade so Smernicou Rady 93/13/EHS, tieto závery súdov nemožno považovať za svojvoľný výklad a aplikáciu príslušného ustanovenia ESP.

41. Zo znenia rozhodcovskej doložky obsiahnutej v Zmluve o úvere predloženej v tomto konaní síce vyplýva, že spory medzi účastníkmi zmluvného vzťahu nemusia byť riešené len v rozhodcovskom konaní, ale aj v súdnom konaní, ide ale len o zdanlivú alternatívu, pretože výber spočíva na žalobcovi, ktorým je vo väčšine prípadov práve dodávateľ ako veriteľ. Ten sleduje riešenie sporov práve v rozhodcovskom konaní, čo je aj dôvod, pre ktorý rozhodcovskú doložku do Zmluvy o úvere naformuloval. Dôsledkom rozhodcovskej doložky obsiahnutej v Zmluve o úvere, je odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom vo všetkých prípadoch, ak dodávateľ podá voči spotrebiteľovi žalobu na ním vopred vybranom rozhodcovskom súde. Spotrebiteľovi je tak odopretá možnosť brániť svoje práva vo všetkých sporoch, v ktorých sa domáha svojich práv v rozhodcovskom konaní dodávateľ. Znenie rozhodcovskej doložky neodporuje síce doslovnému zneniu zákonného ustanovenia, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby predmetné ustanovenie dodržané nebolo, teda zákon obchádza (in fraudem legis). O obchádzanie zákona ide vtedy, ak je právnym úkonom dohodnuté niečo, čo síce nie je so zákonom v priamom rozpore, avšak svojimi dôsledkami sleduje cieľ, aby zákon nebol dodržaný. Obchádzanie zákona spočíva vo vylúčení právne záväzného pravidla správania sa zámerným použitím prostriedkov, ktoré samy o sebe nie sú zákonom zakázané, v dôsledku čoho sa nastolený stav javí z hľadiska pozitívneho práva ako nenapadnuteľný. Konanie in fraudem legis predstavuje postup, keď sa niekto správa formálne podľa práva, ale tak, aby zámerne dosiahol výsledok právnou normou zakázaný alebo nepredvídaný a nežiaduci (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 314/07 zo dňa 16. 12.2008). Rozhodcovská zmluva núti spotrebiteľa neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu vo všetkých prípadoch, ak bude vystupovať na strane žalovaného a vzdať sa tak ústavného práva na spravodlivý proces pred nezávislým súdom, ak sa dodávateľ bude voči spotrebiteľovi domáhať svojich práv pred rozhodcovským súdom. Rozhodcovský súd je súkromnoprávnym orgánom, ktorý neoplyva atribútmi nositeľa verejnej moci. Aj keď rozhodcovská zmluva je tzv. nevýhradná, možnosť voľby pre spotrebiteľa je len iluzórna. Pokiaľ má spotrebiteľ postavenie žalovaného, tak v prípade žaloby na rozhodcovskom súde si už nemôže zvoliť všeobecný súd. Vychádzajúc zo znenia rozhodcovskej doložky obsiahnutej v Zmluve o úvere je zrejmé, že dodávateľ už od počiatku sleduje jej koncipovaním riešenie prípadných sporov rozhodcovským súdom za účelom reálneho sťaženia uplatnenia práv spotrebiteľa.

42. Skutočnosť, že rozhodcovská zmluva zakladajúca právomoc konkrétneho rozhodcovského súdu rozhodovať spory účastníkov je sporná, potvrdil vo svojom rozhodnutí vo veci C-243/08 Pannon aj Súdny dvor Európskej únie, keď vyslovil, že vopred stanovená podmienka v zmluve uzatvorenej medzi spotrebiteľom a dodávateľom, ktorá nebola individuálne dohodnutá a ktorá priznáva právomoc pre všetky spory vyplývajúce zo zmluvy súdu, v obvode ktorého sa nachádza sídlo predávajúceho alebo dodávateľa, spĺňa všetky podmienky, aby mohla byť z hľadiska smernice 93/13/EHS kvalifikovaná ako nekalá.

43. Rozhodcovská zmluva, či už na samostatnom tlačive alebo vo forme rozhodcovskej doložky obsiahnutej v Zmluve o úvere, ktorá by bola individuálne dojednaná so spotrebiteľom a bola by výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán, by bola pre exekučný súd akceptovateľná. Rozhodcovská doložka obsiahnutá v Zmluve o úvere predložená v tomto konaní je formulárová zmluva, ktorú oprávnený predkladá v neobmedzenom počte pri uzatváraní zmlúv so spotrebiteľmi.

44. Na základe takto zisteného stavu, súd dospel k záveru, že Rozhodcovský rozsudok predložený v tejto exekučnej veci ako exekučný titul ktorý pri vydávaní predmetného rozhodcovského rozsudku označeného ako exekučný titul odvodil svoju právomoc v danej veci konať z predloženej neplatnej rozhodcovskej doložky obsiahnutej v Zmluve o úvere, ktorá je v rozpore so zákonom, má za následok materiálnu nevykonateľnosť exekučného titulu, nakoľko rozhodcovský rozsudok je nulitný a ako exekučný titul je neúčinný.

45. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, že exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31. 03. 2017).

46. Spolu s Návrhom povinných na zastavenie exekúcie zo dňa 10.04.2017, ktorý bol súdu doručený dňa 26.04.2017 a s Návrhom povinných na zastavenie exekúcie zo dňa 21.04.2017, ktorý bol dňa 05.06.2017 tunajšiemu súdu postúpený súdnym exekútorom, bol tunajšiemu súdu predložený dňa 20.07.2017 Návrh povinných na odklad exekúcie zo dňa 17.07.2017, pričom ten istý návrh povinných bol súdu postúpený aj súdnym exekútorom dňa 14.08.2017 a Okresným úradom Martin, katastrálnym odborom

dňa 27.07.2017, ktorým povinní v rade 1/ a 2/ žiadali exekúciu odložiť až do právoplatného rozhodnutia súdu o návrhu na zastavenie exekúcie.

47. Odklad exekúcie podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku môže byť spojený s tým, že na základe zákonom vymedzených skutočností, možno dôvodne očakávať, že dôjde k zastaveniu exekúcie. Vo všeobecnosti možno povedať, že pred povolením odkladu podľa tohto ustanovenia by malo byť aspoň osvedčené, že sa začalo konanie alebo iný právny postup, ktorých výsledkom môže byť právna skutočnosť vyvolávajúca zastavenie exekúcie.

48. Nakoľko súd zistil dôvody pre zastavenie predmetnej exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, o návrhoch povinných v rade 1/ a 2/ na odklad exekúcie už samostatne nerozhodoval.

49. Súd ďalej rozhodoval o trovách exekúcie.

50. Podľa § 196 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

51. Podľa § 200 ods. 1 Exekučného poriadku, trovami exekúcie sú odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonávaní exekúcie.

52. Podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

53. Podľa § 203 ods. 2 veta prvá Exekučného poriadku, ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený.

54. Súdny exekútor v podaní zo dňa 28.06.2023 oznámil súdu, že nežiada priznať trovy exekúcie, preto súd súdному exekútorovi trovy exekúcie nepriznal.

Poučenie:

Proti výroku I. uznesenia je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Proti výroku II. uznesenia odvolanie nie je prípustné.